

64/10265
UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats
Barcelona, 9 d'octubre del 1954

Estimat fill:

Ahir, quan me disposava a sortir del despatx per a acudir a una entrevista convinguda amb el senyor Cruzet, vaig rebre la teva carta del dia 4 i així ara tinc la doble satisfacció de contestar-la tan puntualment com cal i donar-te unes quantes notícies que et complauran, em penso, de bo de bo. Abans he d'advertir-te que es cert que l'estiuieg ha desballestat el ritme de la nostra correspondència, però no he mancat tant com sembla. Cada vegada que he rebut carta teva lamentant no tenir-ne de meva, n'hi havia una en camí que em justificava. Ara mateix suposo ja contestada la meva anterior, en la que et demano amb gran apremi el paràgraf que cal substituir en "La Ciència i la Mesura", paràgraf que ja et vaig reclamar fa setmanes, copiant en vermell allò suprimit i ambientant la situació on es troba, perquè me'n trametessis una nova versió. ¿S'ha perdut la meva carta o bé t'has distret del que et demanava? En tot cas la meva insistència t'haurà espavilat i confio rebre aviat el text reclamat.

L'entrevista amb el senyor Cruzet va ésser molt cordial. Tens un bon ambient dins de la Casa. Ha ajudat a crear-te'l un curt treball de P. B. firmat per tu, per a cloure una polèmica entorn unes antologies, que al senyor Cruzet li sembla d'una clarividència sorprenent, puig que plasma un punt de vista coincident plenament amb el seu, si bé no li ha estat possible d'expressar. Guarda damunt del seu despatx l'exemplar esmentat i me'l va exhibir (fou la primera vegada que he tingut a les mans un número d'aquesta publicació) i me'l feu llegir. No li vaig dir que no sabia de què anava, però el seu entusiasme se'm va encomanar, i el vaig trobar molt bé.

El senyor Cruzet creu que has de concursar al premi "V.C.". Aquest criteri no suposa que ell fassi res per a desviar el criteri del Jurat, que dictaminarà amb plena llibertat, ni que, per tant, pugui assegurar que el premi et sigui atorgat. Creu, però, que ets un dels aspirants més ben qualificats, li agradaria que triomfessis pel propi prestigi del premi i només li manté la reserva sobre el que pugui passar, pel cas, per ara imprevist, de que "sortís" un treball sorprenent que eclipsés el teu o bé que a judici dels membres del jurat MEX (o de la majoria d'eils) ho estimés així. Si es dona aquest cas, el pitjor que pot passar, és que quedis finalista, la qual cosa, al seu entendre, és també important. Passi el què passi, però, el llibre es publicarà. Si guanya el premi, perquè així ho determinen les bases, i si no el guanya perquè el senyor Cruzet té interès en que el teu nom figurí en la col·lecció i el posarà en programa preferent de publicació. Sobre aquest segon cas ja establirem un pacte, en virtut del qual puc assegurar-te la incorporació del teu llibre a la "Selecta". El títol no el va satisfer plenament i en parlarà amb en Tiadú, per si aquest creu convenient proposar-te'n un altre. Un, per exemple, que indiqués que es tracta de TOTS ELS COMTES de Pere Calders. Creu que donaria un gran interès al llibre. Això, però, es secundari. L'important ja està convingut. El termini d'admissió es el dia 25. Jo tinc l'obra a mig copiar (hi dedico hores escadusseres, per a estalviar-me altres tantes 900.- pessetes que em va costar la primera copia tremesa a Censura, import que havia d'anar a càrrec de'n Janés, però que "em vaig carregar jo". Ho tinc tot previst per a acabar pels voltants del dia 23 o 24. Però si no l'enllestia del tot o bé em mancava el paràgraf que em permeti acabar "La Ciència i la Mesura"

presentaria el que tingués enllestit per tot el dia 25, en l'entrada i m'esperarien un parell de dies a que pogués completar la tramesa. També, pel cas que no pugui completar "La Ciència i la Mesura" el puc presentar tal com està, i l'esmena es faria més tard. Al acomiadar-me va presentar-me el senyor Miracle, secretari personal del senyor Cruzet i membre del Jurat, en representació de la casa. Aquest senyor em va acollir amb una cordialitat i efusió que em feren coprendre la consideració que et te com escriptor. És el qui va oferir-me les facilitats que calguin, perquè el treball li haig de lliurar a ell. Ara tractaré de parlar de tot això amb Triadú, tant per a prevenir-lo com perquè sàpiga com van endavant els concells que va donar-me. Em penso que ja saps quins formen el jurat. En tot cas et repetiré els noms: Martínez Ferrando i Llor, de tendències més aviat clàssiques, però no carrinclons; Triadú i Oliver, moderns i Miracle, situat entre uns i altres, a última instància, penso jo, otorgarà el seu vot tenint en compte tant com els mèrits literaris del treball que pugui arribar a ésser discutit, les virtuts de caràcter vendible o publicitari que més avantatges ofereixi a la Casa. (Aquest criteri és estrictament personal).

El conte, o anècdota, que m'expliques de l'americà que va preguntar a una dona indígena si a Xochimilco hi havia nascut algun gran home, el va divulgar "Destino" i s'ha fet celebre.

La foto de la Teresa te un hinterés humà d'una força considerable. Està imponent (com ara és costum de ponderar) i fons el despenhament imprimeix a la foto una gràcia i una naturalitat que són el seu millor encís.

El senyor Vidal m'havia promès entrevistar-me el passat dilluns però ni vingué ni n'he sabut res més. Espero que abans de retornar ens veurem. El trucaré per telèfon avui mateix o dilluns. Però no és mai el despatx.

El conte "El Desert" no l'he trobat. Em manca sapiguer si me'l proporcionarà l'amic Sala. En tot cas me n'hauràs de trametre una copia.

El dia 19 es el teu Sant. La mare m'ho adverteix amb gran insistència, perquè no passi com amb el teu cap-d'any, que a desgret dels seus advertiments no vaig atinar a felicitar-te'l fins el mateix dia. Us desitjem una diada ben feliç tots plegats, i que en pogueu celebrar moltes més i, ben aviat, tots plegats.

Bé, he de plegar. Aquest matí he destinat a escriu-re't el temps, i un xic més, del que dedico cada matí a copiar contes. Ara m'adverteix el rellotge que he de plegar, perquè els dissabtes són dies més exigents que els altres en les obligacions del despatx. Una forta abraçada per tu i la Rosa (em penso que les notícies d'avui la complauran del tot), i pels nens tot l'amor dels seus avis.

afegit: - Mirreu: ja ho tinc resolt. El meu marit us donarà feina a la far-
màcia
La dama s'agafa el mentó, solució els ulls per a concentrar-se i